

Pamatnostādnes par uzraudzības pārbaudes procesu

Ievads

- 1.1. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (turpmāk tekstā - Maksātspēja II direktīva)¹ un Regulas (ES) 1094/2010 (2010. gada 24. novembris) (turpmāk tekstā - EAAPI regula)² 16. pantu EAAPI ir izstrādājusi pamatnostādnes par uzraudzības pārbaudes procesu. Šīs pamatnostādnes attiecas uz Maksātspēja II direktīvas 36. pantu. Turpmākie attiecīgie noteikumi ir jo īpaši Maksātspēja II direktīvas 27., 29., 34., 71. pants, 213. panta 2. punkts, 248., 249., 250. un 255. pants.
- 1.2. Šo pamatnostādņu mērķis ir atrast veidu, kā uzraudzības pārbaudes procesā panākt uz risku balstītu, perspektīvu un samērīgu uzraudzības pieeju.
- 1.3. Uzraudzības pārbaudes process attiecas uz visām uzraudzības iestādes veiktajām darbībām, lai tās pildītu savus pienākumus saskaņā ar Maksātspēja II direktīvas 36. pantu, kas ietver apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumu izveidoto stratēģiju, metožu un ziņojumu sniegšanas procedūru novērtējumu atbilstoši Maksātspēja II direktīvai.
- 1.4. Tādējādi šo pamatnostādņu mērķis ir panākt konsekventus rezultātus ar uzraudzības procesu konvergenci un praksi uzraudzības pārbaudes procesu ietvaros, vienlaikus nodrošinot pietiekamu elastību valsts uzraudzības iestādēm, lai tās attiecīgi spētu pielāgot savas darbības, izskatot katru gadījumu atsevišķi, ņemot vērā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas uzņēmumu un iesaistīto grupu specifiskumu, viņu pašu tirgus un citas uzraudzības prioritātes.
- 1.5. Šīs pamatnostādnes ir apkopotas 1. pamatnostādnes paskaidrojuma tekstā norādītajā diagrammā un UPP pamatnostādņu diagrammā, kas ir publicēta kopā ar šīm pamatnostādnēm³.
- 1.6. Šajās pamatnostādnēs ir ņemtas vērā pamatnostādnes par kolēģiju operatīvo darbību⁴, kolēģijas speciālās koordinēšanas pasākumi un jebkuri citi uzraudzības iestāžu kolēģijas saskaņotie procesi vai plāni uzraudzības pārbaudes procesam tajās apdrošināšanas grupās, kurās pastāv uzraudzības iestāžu kolēģija.
- 1.7. Šīs pamatnostādnes nav paredzētas, lai norobežotu grupas uzraudzības iestādi un uzraudzības iestāžu kolēģiju no papildus saziņas vai informācijas apmaiņas pasākumiem, kas atbilst Maksātspēja II direktīvai, tostarp proporcionālu un uz risku orientētu uzraudzības pārbaudes procesa pieeju saskaņā ar Maksātspēja II direktīvas 29. pantu.
- 1.8. Valsts uzraudzības iestādēm, kuras ir kolēģijas daļa, ir pastāvīgs pienākums sazināties ar un iesaistīt kolēģiju uzraudzības pārbaudes procesā, jo īpaši

¹ OV L 331, 15.12.2010., 48.–83. lpp.

² OV L 335, 17.12.2009., 1-155. lpp.

³ <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines/index.html>

⁴ <https://eiopa.europa.eu/publications/eiopa-guidelines/index.html>

piemērojot uzraudzības pasākumus vai tad, kad apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības vai grupas sastopas ar finansiālām grūtībām. Vajadzības gadījumā paskaidrojuma tekstā tiek sniegti piemēri ar mījnorādēm uz dažādām prasībām un pamatnostādnēm. Šīs pamatnostādnes ir adresētas uzraudzības iestādēm saskaņā ar Maksātspēja II direktīvu.

1.9. Šīs pamatnostādnes attiecas uz uzraudzības pārbaudes procesu, ko veic valsts uzraudzības iestādes attiecībā uz visām apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrībām, gan arī individuālām sabiedrībām saskaņā ar Maksātspēja II direktīvu un apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas grupām, kurām piemēro grupu uzraudzību saskaņā ar 213. panta 2p. punktu (turpmāk tekstā - apdrošināšanas grupas). Attiecībā uz šo pamatnostādņu piemērošanu apdrošināšanas grupu uzraudzības pārbaudes procesam ir jāņem vērā⁵:

- 10., 16., 18., 21. 35., 37. un 40. pamatnostādne ir paredzēta grupām un ir piemērojama tikai grupas uzraudzības iestādei, izņemot 37. un 40. pamatnostādni, kuru iespējams piemērot gan grupas uzraudzības iestādei, gan individuālai valsts uzraudzības iestādei;
- 15. un 17. pamatnostādne ir piemērojama tikai individuālu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību uzraudzības iestādēm un netiek piemērota uzraudzības iestādēm, pildot to grupas uzraudzības iestādes lomu. Grupas uzraudzības iestādei ir jāievēro attiecīgā grupai paredzētā 16. un 18. pamatnostādne;
- 5., 6., 7., 11., 13., 19., 21., 23., 25., 28., 29., 32., 37., 39. un 40. pamatnostādne ietver arī nosacījumus, kas piemērojami tikai gadījumā, ja apdrošināšanas grupai ir kolēģija, kas izveidota saskaņā ar Maksātspēja II direktīvas 248.panta 2.punktu. Šos nosacījumus iespējams piemērot gan grupas uzraudzības iestādei, gan individuālu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrību valsts uzraudzības iestādēm kolēģijas ietvaros, izņemot 21.pamatnostādni, kura attiecas tikai uz grupas uzraudzības iestādi.

1.10. Ja valsts līmenī ir izveidota grupas uzraudzība saskaņā ar Maksātspēja II direktīvas 216.pantu, tad šīs pamatnostādnes piemēro *mutatis mutandis* abām: gan grupas uzraudzībai, kas tiek veikta valsts līmenī saskaņā ar Maksātspēja II direktīvas 216.pantu, gan grupas uzraudzībai, kas tiek veikta saskaņā ar Maksātspēja II direktīvas 213.panta 2.punktu.

1.11. Šajās pamatnostādnēs tiek piemērotas šādas definīcijas:

- Piemērojot šīs pamatnostādnes grupas uzraudzības iestādēm:
 - termins "valsts uzraudzības iestāde" attiecas uz uzraudzības iestādi, kas ir atbildīga par grupas uzraudzību saskaņā ar Maksātspēja II direktīvas 247.panta 1.punktu;
- Piemērojot šīs pamatnostādnes grupas uzraudzības iestādēm, termins "apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas sabiedrības" attiecas uz

⁵ Meklējiet pielikumā esošo pamatnostādņu atsevišķiem uzņēmumiem un grupai vai abiem piemērojamo tabulu, kas publicēta ar sabiedriskās apspriešanas paskaidrojuma tekstu.

"apdrošināšanas grupām" (izņemot 12., 9., 33., 36. un 38. pamatnostādni, kuras attiecas gan uz grupām, gan sabiedrībām grupas ietvaros);

- "Grupās uzraudzības iestāde" attiecas uz uzraudzības iestādi, kas atbilst Maksātspēja II direktīvas 247.panta 1.punktā minētajiem kritērijiem;
- "Kolēģija" attiecas uz uzraudzības iestāžu kolēģiju, kas noteikta Maksātspēja II direktīvas 212.panta 1.punkta e) apakšpunktā;
- "Locekļi" un "dalībnieki" attiecas uz locekļiem un dalībniekiem, kas noteikti pamatnostādnēs par kolēģiju operatīvo darbu;
- "Klātienē pārbaude" attiecas uz organizēta novērtējuma vai formālas izvērtēšanas veikšanu uzraugāmās sabiedrības vai pakalpojuma sniedzēja, kuram uzraugāmā sabiedrība ir deleģējusi ārpakalpojuma funkcijas, atrašanās vietā, kā rezultātā tiek izdots dokuments, par kuru tiek paziņots attiecīgajai sabiedrībai.

1.12. Ja šajās pamatnostādnēs termini nav definēti, tad tiem ir ievadā minētajos tiesību aktos definētā nozīme.

1.13. Pamatnostādnes tiek piemērotas no 2016.gada 1.janvāra.

I sadaļa - Vispārējais uzraudzības pārbaudes process (UPP)

1. pamatnostādne - Uzraudzības pārbaudes procesa veikšana

- 1.14. Valsts uzraudzības iestādei, veicot uzraudzības pārbaudes procesu un vienlaikus atzīstot nepieciešamību pēc elastības un uzraudzības novērtējuma, ir jānodrošina, lai tas sastāv no trīs apakšprocesiem, kā noteikts šajās pamatnostādnēs: riska novērtēšanas regulējuma, detalizētas pārbaudes un uzraudzības pasākumiem.

2. pamatnostādne - Uzraudzības pārbaudes procesa secīgums

- 1.15. Valsts uzraudzības iestādei ir jānodrošina, lai uzraudzības pārbaudes process pār apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām un valsts uzraudzības iestādes ietvaros laika gaitā tiek piemērots secīgā veidā.

3. pamatnostādne - Uzraudzības pārbaudes procesa proporcionalitāte

- 1.16. Valsts uzraudzības iestādei ir jānodrošina, lai tiktu ievērots proporcionalitātes princips visu uzraudzības pārbaudes procesa posmu laikā.

4. pamatnostādne - Uzraudzības novērtējums uzraudzības pārbaudes procesā

- 1.17. Valsts uzraudzības iestādei ir jānodrošina, lai uzraudzības iestādes izmanto savu uzraudzības novērtējumu visu uzraudzības pārbaudes procesa posmu laikā. Valsts uzraudzības iestādei ir jānodrošina, lai uzraudzības pārbaudes process tiek saglabāts pietiekami elastīgs, kas ļautu izmantot attiecīgo uzraudzības novērtējumu.

5. pamatnostādne - Pastāvīga saziņa ar apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām

- 1.18. Valsts uzraudzības iestādei ir jānodrošina, lai pastāvētu atbilstošs saziņas līmenis starp valsts uzraudzības iestādes un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības personālu visa uzraudzības pārbaudes procesa laikā, lai veicinātu efektīvu uzraudzību.
- 1.19. Ja pastāv kolēģija, tad saziņai ar uzraugāmajām sabiedrībām jābūt tā koordinētai, kā tas aprakstīts pamatnostādņu par kolēģiju operatīvo darbību 15. pamatnostādnē.

6. pamatnostādne - Pastāvīga saziņa ar citām uzraudzības iestādēm un to iesaistīšana

- 1.20. Valsts uzraudzības iestādei ir jāapņemas ievērot atbilstošu saziņas līmeni un iesaistīt citas attiecīgās valsts uzraudzības iestādes visa uzraudzības pārbaudes procesa laikā.
- 1.21. Saziņai ar trešo valstu uzraudzības iestādēm jānotiek saskaņā ar jebkuru attiecīgi esošo saprašanās memorandu.
- 1.22. Ja pastāv kolēģija, tad saziņai ir jāievēro attiecīgās prasības un pamatnostādnēs.

7. pamatnostādne - Tirgus mēroga risku iekļaušana uzraudzības pārbaudes procesā

- 1.23. Valsts uzraudzības iestādei ir jāņem vērā tirgus mēroga analīzes visa uzraudzības pārbaudes procesa laikā.
- 1.24. Ja pastāv kolēģija, tad uzraudzības iestādei ir jāņem vērā jebkādas attiecīgās tirgus mēroga analīzes rezultāti, kas ir pieejami kolēģijas ietvaros.

8. pamatnostādne – Dokumentācija

- 1.25. Valsts uzraudzības iestādei ir jānodrošina, lai tā informācija, kas paskaidro uzraudzības pārbaudes procesa secinājumus, tiek dokumentēta un ir viegli pieejama valsts uzraudzības iestādes ietvaros, vienlaikus arī ievērojot attiecīgos konfidencialitātes standartus attiecībā uz šo informāciju.

9. pamatnostādne - Uzraudzības pārbaudes procesa pārvaldība un regulāra pārbaude

- 1.26. Valsts uzraudzības iestādei ir jābūt atbilstošiem pārvaldības mehānismiem, lai pienācīgi uzraudzītu uzraudzības pārbaudes procesa veikšanu.
- 1.27. Valsts uzraudzības iestādei ir regulāri jāpārbauda sava uzraudzības pārbaudes procesa īstenošanas metode, lai nodrošinātu tās pastāvīgu atbilstību.

10. pamatnostādne - Apdrošināšanas grupas uzraudzības pārbaudes procesa joma un nozīme

- 1.28. Grupas uzraudzības iestādei ir jāpiemēro uzraudzības pārbaudes process atbilstoši grupas uzraudzības piemērošanas jomai un gadījumiem, kas aprakstīti Maksātspēja II direktīvas III sadaļā, I nodaļā, ņemot vērā apdrošināšanas grupas galīgā mātesuzņēmuma veidu, tā galvenā biroja ģeogrāfisko atrašanās vietu (EEZ vai trešā valsts), trešās valsts līdzvērtīguma statusu, ja tāds ir, un jebkādas finanšu konglomerāta aspektus.
- 1.29. Grupas uzraudzības iestādei uzraudzības pārbaudes procesā ir jāņem vērā visas attiecīgās struktūrvienības apdrošināšanas grupas ietvaros, tostarp regulētās un neregulētās, kā arī EEZ un ārpus EEZ struktūrvienības.
- 1.30. Grupas uzraudzības iestādei ir jākoncentrējas uz grupai specifiskiem jautājumiem, tostarp:
 - a) grupas iekšējiem darījumiem, apdrošināšanas grupas sarežģītību un savstarpējo saistību;
 - b) grupas riska profilu, ieskaitot jebkādas diversifikācijas sekas, riska koncentrāciju un riska nodošanu apdrošināšanas grupā;
 - c) jebkādiem citiem riskiem grupas mēroga perspektīvā, ieskaitot tos riskus, kas rodas grupas līmenī, piemēram, riskus no struktūrvienībām, kas nenodarbojas ar apdrošināšanu;
 - d) grupas pārvaldības un grupas stratēģijas aspektiem, tostarp jebkādam interešu konflikta vai iespējamo interešu konflikta pretrunām;
 - e) grupas mēroga riska pārvaldības aspektiem, ieskaitot jebkuras centralizētās riska pārvaldības funkcijas; un

- f) tās grupas kapitāla grupas pārvaldību, ieskaitot pārnesamību un sadalījumu apdrošināšanas grupas ietvaros.

II nodaļa - Uzraudzības pārbaudes procesa avoti

11. pamatnostādne - Uzraudzības pārbaudes procesa avoti

- 1.31. Visa uzraudzības pārbaudes procesa laikā valsts uzraudzības iestādei, ja nepieciešams, ir jāizskata attiecīgo informāciju, kas izriet no dažādiem avotiem, tostarp no:
- a) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības vai apdrošināšanas grupas: kvantitatīvās ziņošanas veidnes, regulārās uzraudzības pārskats, maksātspējas un finanšu stāvokļa pārskats, PRMN uzraudzības ziņojums, cita sabiedrības vai grupas informācija vai jebkura cita informācija, kuru no apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības vai apdrošināšanas grupas pieprasa valsts apdrošināšanas iestāde;
 - b) pašas valsts uzraudzības iestādes vai grupas uzraudzības iestādes: vēsturiskā informācija, agrīnās brīdināšanas rādītāji, riska rādītāji, iepriekšējie secinājumi par apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām vai grupām, tematiskos ziņojumus vai stresa pārbažu rezultāti;
 - c) kolēģijas: individuālā riska novērtēšanas regulējuma rezultāti, individuālie uzraudzības plāni koplietošanai kolēģijā, kolēģijas darba plāns, jebkādas attiecīgās analīzes vai ziņojumi vai uzraudzības pasākumi, kas paredzēti koplietošanai kolēģijā;
 - d) citām kompetentajām iestādēm;
 - e) citām ārējā pusēm: tirgus vai nozares informācija, informācija no klienta vai nozares iestādēm vai apvienībām, tehniskās izpētes materiāli vai informācija no preses vai plašsaziņas līdzekļiem.

III sadaļa - Riska novērtēšanas regulējums

12. pamatnostādne - Riska novērtēšanas regulējuma struktūra un izmantošana

- 1.32. Valsts uzraudzības iestādei ir jāizmanto riska novērtēšanas regulējums, lai identificētu un novērtētu esošos un nākotnes riskus, ar kuriem apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības saskaras vai var saskarties, ieskaitot apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības spēju noteikt, novērtēt, uzraudzīt, pārvaldīt un ziņot par šādiem riskiem.
- 1.33. Valsts uzraudzības iestādei ir jāizmanto šī pieeja, lai:
- a) veiktu efektīvu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību uzraudzību;
 - b) noteiktu prioritātes uzraudzības darbībām;
 - c) noteiktu regulārās uzraudzības ziņošanas biežumu;
 - d) noteiktu neklātienes darbību un klātienes pārbažu jomu, dziļumu un biežumu vai jebkurus citus jautājumus, kas ir nepieciešami apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību uzraudzībai.

13. pamatnostādne - Riska novērtēšanas regulējuma joma

1.34. Valsts uzraudzības iestādei uzraudzībai ir jāpiemēro uz risku orientēta un perspektīva pieeja, kas tiek izveidota šādos posmos:

- a) informācijas novērtējums
- b) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ietekmes klasifikācijas noteikšana;
- c) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības riska klasifikācijas noteikšana;
- d) riska novērtēšanas regulējuma rezultātu noteikšana;
- e) uzraudzības plāna izveide un uzraudzības intensitātes noteikšana.
- f) apdrošināšanas grupu gadījumā, ja ir izveidotas kolēģijas saskaņā ar Maksātspēja II direktīvas 248.panta 2.punktu, uzraudzības plāna aspektu ieguldījums kolēģijas darba plānā, ja nepieciešams.

14. pamatnostādne - Informācijas novērtējums

1.35. Valsts uzraudzības iestādei ir jāveic vismaz augsta līmeņa informācijas novērtējums, ja ir saņemti regulāri ziņojumi, un jāapsver iespēja pārvērtēt riska novērtēšanas regulējuma komponentes.

15. pamatnostādne - Sabiedrības ietekmes klasifikācijas noteikšana

1.36. Valsts uzraudzības iestādei riska novērtēšanas regulējumā ir jāietver visu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību iespējamās ietekmes novērtējums. Šajā novērtējumā ir jāatspoguļo iespējamā ietekme, ko kādas sabiedrības neveiksme var radīt saviem apdrošinājuma ņēmējiem un labuma guvējiem, un tirgum.

1.37. Valsts uzraudzības iestādei ir jāpiešķir katrai sabiedrībai ietekmes klasifikācija pēc 4 kategoriju skalas, kur "1. ietekmes klase" vismazāk ietekmē apdrošinājuma ņēmējus un labuma guvējus, kā arī tirgu, un "4. ietekmes klase" visvairāk ietekmē apdrošinājuma ņēmējus, labuma guvējus un tirgu.

16. pamatnostādne - Ietekmes klasifikācijas noteikšana grupām

1.38. Grupas uzraudzības iestādei grupā ir jāiekļauj riska novērtēšanas regulējums ietekmes klasifikācijai visām apdrošināšanas grupām.

1.39. Ietekmes klasifikācijai apdrošināšanas grupas līmenī ir jāatspoguļo iespējamā apdrošināšanas grupas neveiksmes ietekme caur tās struktūrvienībām uz grupas apdrošinājuma ņēmējiem un labuma guvējiem, kā arī tirgiem, kuros apdrošināšanas grupa darbojas.

1.40. Grupas uzraudzības iestādei, piešķirot ietekmes klasifikāciju, ir jāņem vērā apdrošināšanas grupas sarežģītība un savstarpējā saistība.

1.41. Grupas uzraudzības iestādei ir jāpiešķir katrai apdrošināšanas grupai ietekmes klasifikācija pēc 4 kategoriju skalas, kur apdrošināšanas grupas "1. ietekmes klase" vismazāk ietekmē apdrošinājuma ņēmējus un labuma guvējus, kā arī tirgu, un apdrošināšanas grupas "4. ietekmes klase" visvairāk ietekmē apdrošinājuma ņēmējus, labuma guvējus un tirgu.

17. pamatnostādne - Sabiedrības riska klasifikācijas noteikšana

- 1.42. Valsts uzraudzības iestādei ir jāidentificē un jānovērtē esošie un nākotnes riski, ar ko apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības saskaras vai var saskarties, tostarp sabiedrības spēju pārvarēt iespējamus gadījumus vai turpmākās izmaiņas ekonomiskajos apstākļos un to iespējamo nelabvēlīgo ietekmi uz maksābspēju un finanšu stāvokli, sabiedrības dzīvotspēju un tās spēju pildīt savas saistības pret apdrošinājuma ņēmējiem un labuma guvējiem gadījumos, ja riski īstenojas.
- 1.43. Valsts uzraudzības iestādei ir jāveic riska identifikācija un novērtējums visām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, ņemot vērā kvantitatīvos un kvalitatīvos kritērijus un pasākumus, kas attiecas uz katru sabiedrību.
- 1.44. Valsts uzraudzības iestādei ir jāpiešķir apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām riska klasifikācija pēc 4 kategoriju skalas: sākot no "1. riska klases", kas atbilst vislabākajai spējai pārvarēt risku īstenošanos, līdz "4. riska klasei", kas atbilst vissliktākajai spējai izturēt risku īstenošanos.

18. pamatnostādne - Riska klasifikācijas noteikšana apdrošināšanas grupai

- 1.45. Grupas uzraudzības iestādei ir jāidentificē un jānosaka esošie un nākotnes grupas līmeņa riski, kas var ietekmēt apdrošināšanas grupu, tostarp grupas spēju pārvarēt iespējamus gadījumus vai turpmākās izmaiņas ekonomiskajos apstākļos un to iespējamo nelabvēlīgo ietekmi uz apdrošināšanas grupas maksābspēju un finanšu stāvokli, dzīvotspēju un grupas individuālo apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību spēju pildīt savas saistības pret apdrošinājuma ņēmējiem un labuma guvējiem gadījumā, ja riski īstenojas.
- 1.46. Grupas uzraudzības iestādei, izvērtējot apdrošināšanas grupas riskus, ir jāņem vērā 10.pamatnostādnē izklāstītos grupas specifiskos jautājumus.
- 1.47. Grupas uzraudzības iestādei ir jāveic riska identifikācija un novērtējums visām apdrošināšanas grupām, ņemot vērā kvantitatīvos un kvalitatīvos kritērijus un pasākumus, kas attiecas uz apdrošināšanas grupu.
- 1.48. Grupas uzraudzības iestādei ir jāpiešķir katrai apdrošināšanas grupai riska klasifikācija pēc 4 kategoriju skalas: sākot no "1. riska klases", kas atbilst vislabākajai spējai pārvarēt risku īstenošanos, līdz "4. riska klasei", kas atbilst vissliktākajai spējai izturēt risku īstenošanos.

19. pamatnostādne - Riska novērtēšanas regulējuma rezultātu noteikšana

- 1.49. Valsts uzraudzības iestādei ir jānodrošina, lai riska novērtēšanas regulējuma rezultāti visām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām un grupām ietver ietekmes klasifikāciju un riska klasifikāciju, neskatoties uz to, vai tās ir apvienotas vai nē, un lai tās tiek izmantotas kopā ar citu attiecīgo uzraudzības informāciju uzraudzības plāna noteikšanai.
- 1.50. Ja pastāv kolēģija, tad, apmainoties ar riska novērtēšanas regulējuma rezultātiem (grupas un individuālajiem), grupas uzraudzības iestādei un citām uzraudzības iestādēm ir jāspēj izskaidrot rezultātu pamatojumu tā, lai jautu kolēģijai veidot kopīgu viedokli par apdrošināšanas grupas riskiem.

20. pamatnostādne - Uzraudzības plāna izveide un uzraudzības intensitātes noteikšana

- 1.51. Valsts uzraudzības iestādei ir jāizmanto riska novērtēšanas regulējuma rezultāti kopā ar sīkāku informāciju par identificētajiem riskiem, dažādām prioritātēm un valsts uzraudzības iestādes ierobežojumiem un citu attiecīgo uzraudzības informāciju, lai izstrādātu uzraudzības plānu.
- 1.52. Uzraudzības plānā ir jānosaka uzraudzības darbību biežums un intensitāte katrai sabiedrībai. Uzraudzības plānam ir jābūt samērīgam ar sabiedrības raksturu, mērogu un sarežģītību.

21. pamatnostādne - Mijiedarbība starp grupas uzraudzības plānu un kolēģijas darba plānu

- 1.53. Ja pastāv kolēģija, tad grupas uzraudzības iestādei ir jāiekļauj kolēģijas darba plānā attiecīgos grupas uzraudzības plāna aspektus (kā noteikts pamatnostādņu par kolēģiju operatīvo darbību 12. pamatnostādnē) apspriešanai un darbībai kolēģijas ietvaros.
- 1.54. Attiecībā uz grupas uzraudzības pārbaudes procesu kolēģijas darba plānam ir jāietver:
 - a) galveno risku apraksts, kas orientēts uz grupas riska novērtēšanas regulējuma rezultātiem;
 - b) kolēģijas ietvaros veicamo darbību apraksti un pamatojums, pamatojoties uz grupas uzraudzības plānu;
 - c) attiecīgo struktūrvienību identifikācija apdrošināšanas grupas ietvaros un to uzraudzības iestādes, no kurām grupas uzraudzības iestāde, visticamāk, ievāks informāciju.

22. pamatnostādne - Uzraudzības plāna pārvaldība

- 1.55. Valsts uzraudzības iestādei ir jānodrošina, lai uzraudzības plāna atbilstība ir pakļauta piemērotai uzraudzībai un iekšējai pārvaldībai uzraudzības iestādes ietvaros.

23. pamatnostādne - Paziņojums par regulārās uzraudzības ziņošanas biežumu

- 1.56. Valsts uzraudzības iestādei pēc iespējas ātrāk, taču ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms attiecīgo apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību finanšu gada beigām, ir jāpaziņo apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām par nepieciešamās regulārās uzraudzības ziņošanas biežumu, vai tā ir jāveic reizi gadā, reizi divos vai trīs gados, kā arī jebkuras izmaiņas tajā.
- 1.57. Lēmumam par biežumu ir jāņem vērā vismaz riska novērtēšanas regulējuma rezultāti, citas uzraudzības informācija un attiecīgā uzraudzības novērtējuma izpilde.
- 1.58. Ja pastāv kolēģija, tad uzraudzības iestādēm ir jāziņo par izmaiņām attiecībā uz regulārās uzraudzības ziņošanas biežumu grupas uzraudzības iestādei pirms paziņošanas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, ja nepieciešams.

24. pamatnostādne - Riska novērtēšanas regulējuma atjaunināšana

- 1.59. Valsts uzraudzības iestādei visa uzraudzības pārbaudes procesa laikā ir jāapsver, vai ir nepieciešams atjaunināt riska novērtēšanas regulējuma rezultātus.

IV sadaļa - Detalizēts pārbaude

25. pamatnostādne - Detalizētas pārbaudes darbības

- 1.60. Valsts uzraudzības iestādei jāveic detalizētas pārbaudes darbības, neskatoties uz to, vai tās ir neklātienas darbības vai klātienas pārbaudes, pamatojoties uz uzraudzības plānu, ņemot vērā visu attiecīgo informāciju un koncentrējoties uz riska jomām, kas identificētas riska novērtēšanas regulējumā.
- 1.61. Ja pastāv kolēģija, tad uzraudzības iestādēm ir jāatsaucas arī uz kolēģijas darba plānu, veicot detalizētas pārbaudes darbības attiecībā uz jebkuru citas valsts uzraudzības iestāžu līdzdalību saskaņā ar pamatnostādnēm par kolēģiju operatīvo darbību.

26. pamatnostādne - Papildu informācijas pieprasīšana detalizētas pārbaudes laikā

- 1.62. Valsts uzraudzības iestādei vajadzības gadījumā ir jāizvērtē nepieciešamība pēc papildu informācijas no sabiedrības, ieskaitot dažāda veida datus, analīzes vai uzdevumus, kas jāveic sabiedrībai. Uzraudzības iestādes noteiktajam termiņam papildu informācijas sniegšanai ir jābūt atbilstošam, lai sabiedrība spētu atbildēt uz pieprasījumu.

27. pamatnostādne - Detalizētās pārbaudes secinājumi

- 1.63. Valsts uzraudzības iestādei ir jānodrošina, lai galvenie detalizētās pārbaudes secinājumi un paziņojumi tiek reģistrēti un ir iekšēji pieejami uzraudzības nolūkā.

28. pamatnostādne - Detalizētas neklātienas darbības

- 1.64. Valsts uzraudzības iestādei, kā noteikts uzraudzības plānā un ņemot vērā kolēģijas darba plānu, gadījumā, ja pastāv kolēģija, ir jāizmanto neklātienas darbības, lai veiktu turpmākās darbības pēc augsta līmeņa informācijas novērtējuma riska novērtēšanas regulējumā, koncentrējoties uz norādītajām riska zonām.

29. pamatnostādne - Klātienas pārbaudes

- 1.65. Valsts uzraudzības iestādei ir jāveic regulāras klātienas pārbaudes, ja tas noteikts uzraudzības plānā, un jāņem vērā kolēģijas darba plāns gadījumā, ja pastāv kolēģija, vai citas *ad hoc* klātienas pārbaudes pēc vajadzības.

30. pamatnostādne - Klātienas pārbaucēju pārvaldība

- 1.66. Valsts uzraudzības iestādes rīcībā ir jābūt piemērotiem pārvaldības mehānismiem, kas ļauj tām pienācīgi uzraudzīt klātienas pārbaudes.

31. pamatnostādne - Process, kas jāievēro klātienas pārbaudēm

- 1.67. Valsts uzraudzības iestādei klātienas pārbaudei ir jāievēro šādi posmi: sagatavošana, darbs uz vietas un rakstiskie secinājumi.

32. pamatnostādne - Klātienes pārbažu rakstiskie secinājumi

- 1.68. Valsts uzraudzības iestādei ir rakstveidā jāpaziņo par klātienes pārbaudes secinājumiem apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībai un jāļauj sabiedrībai atbildēt uz secinājumiem saprātīgā uzraudzības iestādes noteiktā termiņā. Uzraudzības iestādei ir jāpaziņo par šiem secinājumiem tām personām, kuras efektīvi vada šo sabiedrību un šajā kontekstā tiek uzskatītas par atbilstošām.
- 1.69. Ja klātienes pārbaudē ir iesaistītas citas uzraudzības iestādes, tad uzraudzības iestādēm ir jāapspriež tos secinājumus, kas tiks paziņoti attiecīgajām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kuras ir apdrošināšanas grupas daļa, pirms to paziņošanas.

V sadaļa - Uzraudzības pasākumi

33. pamatnostādne - Jautājumu identifikācija, kas noved pie uzraudzības pasākumiem

- 1.70. Valsts uzraudzības iestādei, pamatojoties uz detalizētās pārbaudes secinājumiem, ir jāidentificē jebkuras nepilnības un esošos vai iespējamos trūkumus vai neatbilstību prasībām, kā rezultātā tām var tikt piemēroti uzraudzības pasākumi.

34. pamatnostādne - Nepilnību, trūkumu vai neatbilstību būtiskuma novērtējums

- 1.71. Valsts uzraudzības iestādei, lai izlemtu par pasākumiem, ir jānovērtē detalizētās pārbaudes identificēto nepilnību un esošo vai iespējamo trūkumu vai neatbilstību būtiskums.

35. pamatnostādne - Nepilnību, trūkumu vai neatbilstību grupas līmenī identifikācija un novērtējums

- 1.72. Grupas uzraudzības iestāde identificē un novērtē jebkādas nepilnības un esošos vai iespējamos trūkumus vai neatbilstības grupas mēroga perspektīvā, ņemot vērā apdrošināšanas grupas struktūras un uzņēmējdarbības specifiskumu un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas grupas savstarpējo saistību.
- 1.73. Grupas uzraudzības iestādei ir jāapsver, vai atzinumi par nepilnībām un esošajiem vai iespējamiem trūkumiem vai neatbilstību grupas mēroga perspektīvā ir saistīti ar apdrošināšanas grupu kopumā vai kādām konkrētām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām.

36. pamatnostādne - Dažādi pasākumi atšķirīgām situācijām

- 1.74. Valsts uzraudzības iestādei ir jāveic pasākumi, kas ir atšķirīgi atkarībā no nepilnību un esošo vai iespējamo trūkumu vai neatbilstību būtiskuma līmeņa, ar ko saskaras apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības.

37. pamatnostādne - Lēmums par pasākumiem grupas vai individuālā līmenī

- 1.75. Valsts uzraudzības iestādēm, kuras ir atbildīgas par attiecīgo apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību vai grupas uzraudzības iestādes uzraudzību, gadījumā, ja pasākumi attiecas uz apdrošināšanas grupu kopumā, ir jāveic

nepieciešamos pasākumus pret attiecīgo sabiedrību, pamatojoties uz viņu konstatēto faktu analīzi par nepilnībām, trūkumiem vai neatbilstībām.

- 1.76. Ja pasākumi tiek veikti gan grupas, gan individuālā līmenī, tad grupas uzraudzības iestādei un uzraudzības iestādēm vajadzības gadījumā ir jākoordinē pasākumi, lai uzlabotu pasākumu efektivitāti.

38. pamatnostādne - Pasākumu īstenošanas pārvaldība

- 1.77. Valsts uzraudzības iestādei ir jābūt piemērotam uzraudzības pasākumu īstenošanas pārvaldības procesam, lai nodrošinātu, ka tie tiek izmantoti konsekventi, proporcionāli un objektīvi un tiek pienācīgi dokumentēti.

39. pamatnostādne - Paziņojums par pasākumiem

- 1.78. Valsts uzraudzības iestādei ir rakstveidā un savlaicīgi jāpaziņo sabiedrībai par speciālajiem sabiedrībai īstenojamiem pasākumiem. Šajā paziņojumā vajadzības gadījumā ir jāiekļauj attiecīgo termiņu specifikācija, kuros sabiedrībai ir jāīsteno nepieciešamās darbības, lai tās atbilstu pasākumiem.
- 1.79. Ja pastāv kolēģija un pasākumus veic vairāk nekā viena uzraudzības iestāde, tad uzraudzības iestādēm ir jāapsver savas saziņas stratēģijas koordinācija.

40. pamatnostādne - Saziņa kolēģijā

- 1.80. Ja pastāv kolēģija, tad valsts uzraudzības iestādei vajadzības gadījumā ir jāpaziņo grupas uzraudzības iestādei par veiktajiem uzraudzības pasākumiem.

41. pamatnostādne - Uzraudzības īstenošana apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībās

- 1.81. Valsts uzraudzības iestādei ir jāuzrauga, vai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības pienācīgi īsteno pasākumus.

42. pamatnostādne - Uzraudzības pasākumu pārbaude

- 1.82. Valsts uzraudzības iestādei ir jāpārbauda pasākumi un jāatjaunina uzraudzības plāns, reaģējot uz sabiedrības īstenoto uzraudzības pasākumu efektivitātes pakāpi.

Atbilstība un ziņojumu sniegšanas noteikumi

- 1.83. Šajā dokumentā ir ietvertas pamatnostādnes, kas izdotas saskaņā ar EAAPI regulas 16. pantu. Saskaņā ar EAAPI regulas 16. panta 3. punktu kompetentajām iestādēm un finanšu iestādēm jācenšas nodrošināt atbilstību pamatnostādnēm un ieteikumiem.
- 1.84. Kompetentajām iestādēm, kuras nodrošina atbilstību vai gatavojas nodrošināt atbilstību šīm pamatnostādnēm, atbilstošā veidā jāietver tās savā tiesiskajā regulējumā vai uzraudzības sistēmā.
- 1.85. Kompetentās iestādes divu mēnešu laikā pēc tulkoto versiju izdošanas apstiprina EAAPI, ka tās nodrošina atbilstību vai gatavojas nodrošināt atbilstību šīm pamatnostādnēm, minot neatbilstības iemeslus.

1.86. Ja līdz minētajam termiņam atbilde nav saņemta, tiks uzskatīts, ka kompetentā iestāde nenodrošina atbilstību ziņošanas noteikumiem un par to attiecīgi tiks ziņots.

Nobeiguma noteikums par pārskatīšanu

1.87. Šīs pamatnostādnes pārskata EAAPI.